

не ни дава основание да твърдимъ, че тѣ сж били действително комитетски хора, т. е. че въ Севлиево е имало Комитетъ. Защо да не допуснемъ, напримеръ, че тѣ сж били само лично повнати и съидейници на Левски? Но това ще видимъ следъ малко.

Спомняйки си читателя казаното по-горе отъ насъ, какво че единъ отъ революционнитѣ агитатори и апостоли въ Севлиево е билъ и В. Левски, може би, въ недоумение ще се вапита; защо тогава последния не е успѣлъ да състави Комитетъ? Коя е била причината? Защото — отговаряме ние — по всичко изглежда, че Левски тукъ не ще да е намѣрилъ почва, годна срѣда за активна революционна дейность. Но какъ така — ще ни се възрази, — когато по онова време комитетитѣ никнѣха като гъби по прогнилото тѣло на Европейска Турция, пъкъ и Севлиево бѣше тѣй близо до центъра на Революционната дейность — Ловечъ? При това, въ Търново, Габрово, Ново-село, Троянъ, Тетевенъ, Орхане и прочее градове и села да има комитети, а въ Севлиево, сравнително голѣмъ градъ, да нѣма! Не е ли, наистина, малко странно това? Право е, читателю; тая странность изпитваме и ние; още по-вече, че Севлиево не е родило поне единъ закоравялъ чорбаджия, турско мекере, който да е билъ трѣвъ въ очитѣ на по-събуденитѣ и интелигентни българи, отъ когото последнитѣ да сж се особено боели.

Какъ да си обяснимъ тогава — ще повторимъ пакъ — тоя страненъ и необикновено чуденъ фактъ? Въ случая, ва насъ има само едно обяснение: събитията презъ 1867 и 1868 г. въ горичата Пустия и Канлъ дере! т. е. сражението на филипъ Тотя при с. Върбовка и онова на Хаджи Димитра и Стефана Караджа при Канлъ-дере, и подавяющето море отъ турци въ околията, срѣдъ което българитѣ сж били съвсемъ малка и незначителна частъ¹⁾

Вижда се, непосредствената близость на севлиевци съ мѣстата, гдѣто сж се разиграли горнитѣ страшни събития (нѣкои отъ севлиевцитѣ сж дори видѣли ужаса на боеветѣ и ефекта отъ наложенитѣ екзекуции на Сухиндолъ, Върбовка и др. села), е повлияла на духа на последнитѣ, да не западатъ тѣй скоро въ патриотически делириумъ.

Но както и да е. Комитетъ, обаче, ако и да не е билъ основанъ отъ Левски въ Севлиево, то първото семе на народната ни свобода тукъ е било посѣяно пакъ отъ него. Ако Левски не билъ успѣлъ да състави комитетъ, то

¹⁾ Въ града българитѣ сж били почти наравно съ турцитѣ, а въ околията отъ 30 — 40 села, както изтъкнахме и на друго мѣсто, само 5 — 6 сж били български — останалитѣ били чисто турски.